non transfertur. (36) In quibus aperte ostendit se ignorare caussam feriae transferendae, quae fiebat propter solum Tisri, non autem propter alios menses; propterea quod ille mesis multa solennia habet, adeo ut si non habeatur ratio translationis, aliquando non solum duo, sed entiam tria continua sabbata concurrere necesse sit. (41) Si enim feria sexta inciperet neomenia Tisri, omnino tria sabbata continuarentur, neomenia, sive clangor tubae, sabbatum ordinarium, et ieiunium Godoliae. (VI:2) Continuantur autem saepernumero in aliquo reliquorum mensium duo Sabbata: idque fit, quando solenne est aut feria prima, aut feria sexta. (4) Quorum alterutrum quotannis incidere, nisi quando Tisri incipit feria tertia, Doctor ignoravit. (5) In primam feriam incidunt haec solennia, xxv Casleu, et x Tebeth in anno defectivo tam communi, quam embolimaeao, quotiescunque Tisri incipit feria secunda: vi Sivvan; quando Nisan incipit feria septima: xv Nisan, xvii Tamuz, ix Ab, quando Nisan incipit feria prima. (9) In feriam autem sextam convenit solenne xxv Casleu et x Tebeth, quando Tisri est feria septima in anno tam communi, quam embolimaeo. xIIII Adar, quando Nisan sequens est feria prima: vI Sivvan, quando Nisan feria quinta. (13) Vides, quot Sabbata quotannis, nisi quando Tisri incipit feria tertia, Iudaei continuent in aliquo mensium, praeterquam in solo Tisri, cuius unius gratia illa cautio instituta. (15) Itaque doctor tam frustra, quam ridicule Iosephi testimonium adduxit de sexta Sivvan, id est, Pentecoste feria prima; cum illo anno neomenia Nisan fuerit Sabbatum. (17) Atqui nihil superesse putavit, quam ut Vaticani montis imago redderet in $\pi\alpha\iota\alpha\nu$ [?]. (19) Sed ipse valde ignarus est harum rerum, ut reliqui omnes, qui contendunt novitium esse Iudaeorum commentum. (20) Nos validissime demonstravimus, et saeculo Christi, et retro sub Seleucidis translationes in usu fuisse. (22) Et sane res peruetusta est. (22) Quae tamen non minus ignorata, quam periodus Calippica, qua Seleucidae, et Seleucidarum edicto Iudaei usi. (24) Quod non solum ex Nisan anni excidii Hierosolymorum a nobis demonstratum est, sed etiam patet ex definitione Rabbi Adda. (26) Is annum definit dierum CCCLXV, horarum 5, 997/1080. 48/76. (27) Quid hac definitione aliud vult, quam periodum Iudaicam fuisse annorum 76? (28) Cum Meto definit annum dierum 365. hor. 5. 1/19. ex eo coniiciendum relinquit, se uti periodo annorum 19. (30) Utebantur igitur periodo 76 annorum, id est, Calippica: et tamen in omnibus neomeniis Lunae φάσιν observabant, non quod eam ex praescripto periodi non indicerent, sed ideo, ut eam sanctificarent. (33) Nam et hodie quoque observant φάσιν, non ut ex ea neomeniam indicant, sed ut eam sanctificent. (34) Itaque Luna statim visa dicunt: [□□□□□]. (35) ἀγαθὸν τέρας ἔστω ήμῖν καὶ παυτὶ Ισραήλ. (36) Idem faciunt et Muhammedani, quamuis neomenias ex scripto indicere soleant. (37) Neque aliud intellexit fabulosus quidem, sed tatem vetus auctor περιόδων Πέτρου ἀποστόλου[?] apud Clementem: μηδὲ κατα Ιουδαίους σἔβεαθε (τὸν θεὸν.)[?]. (39) Καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μόνοι οἰόμηνοι τὸν θεὸν γινώσκειν, οὐκ έπίστανται λατρέυοντες άγγέλοις και άρχαγγελοις, μηνί και σελένη.[?] (41) Καί έαν μή ή σελήνη φανή, σάββατον οὐκ ἄγουσι τὸ λεγόμεν πρῶτον, ὀυδὲ νεομηνίαν ἄγουσιν, ὄυτε ἄζυμα, ὄυτε έορτὴν, ὄυτε μεγάλην ἡμέραν.[?] (42) Praeclara quidem ista: sed nescit, quid dicit. (VII:1) Nam in Iudaeorum potestate nunquam fuit, ut exspectarent